

de passie van henk van der meer

Henk van der Meer (51 jaar): "Ik ben een staande-vliegerman"

De combinatie van spelen met de wind, de strakblauwe lucht en de kleuren van een vlieger die hoog in de lucht staat. De ogen van Henk van der Meer, directeur van Stichting Woningbouw Stadskanaal (SWS), glinsteren als hij zijn verhaal vertelt over zijn grote passie: vliegeren. „Ik ben een staande vliegerman.” zegt Van der Meer. „En dat betekent dat mijn voorkeur uitgaat naar een vlieger aan één lijn. Veel mensen vinden stuntvliegeren veel mooier en spectaculairder maar ik hoor niet bij die groep.” Van der Meer maakte op jonge leeftijd kennis met het fenomeen vliegers. „Dat gaat terug naar mijn peuterjaren. Ik weet nog goed dat mijn vader een grote vlieger had, een Eddy. Die stond boven het kolenhok en als we dan naar het strand gingen, dan moest ook de vlieger mee. Hij was gemaakt van pakpapier. Ik woonde toen in Den Haag en het gebeurde dus nog wel eens dat we naar zee gingen. De vlieger is later ook meeverhuisd naar Dordrecht maar ben hem toen uit het oog verloren.” Die herinnering koestert Van der Meer want dat bleek de oorzaak te zijn van zijn liefhebberij. „Ik heb ruim dertig vliegers. De meeste heb ik zelf gemaakt. Het mooiste exemplaar is de Cody. Daar ben ik erg trots op.” Tijdens de tienerjaren liet hij de vliegers links liggen. Dat hoorde eigenlijk niet bij die leeftijd. De kriebels kwamen weer toen Van der Meer zelf vader werd. „Dan koop je een katoenen vliegertje en dan is het ineens weer leuk. Het is niet goed afgelopen met die vlieger. Hij eindigde in een boom. Een kennis van mij maakte ze zelf. Hij had werkelijk prachtige exemplaren. Van Cody's met een multi-vin tot een mooie Sanjo met daarop een geschilderde Geisha. Ik kon het niet laten en ben ook zelf gaan bouwen. In het begin

van die rechthoek, rechtaan modellen. Doosvliegers, een Delta noem maar op. Ze waren van tyvek, dat was heel een apart soort stof. Ik was toen al gefascineerd door de Cody maar durfde het maken nog niet aan. Alle delen moesten apart worden uitgesneden. Ik had wel al een papieren model gemaakt. Dat heeft ruim acht jaar op de kast gestaan. Voor het maken van een stuntvlieger

draaide ik mijn hand niet om. De kinderen vonden die prachtig. Een paar Speedwings achter elkaar en de jeugd werd over het strand meegesleept. Toen dat lukte leek de weg ook vrij voor een Cody. Ik kreeg een naaimachine op m'n verjaardag en daarmee ging het goed. Ruim twee maanden duurde het voordat mijn Cody klaar was. Vorig jaar stond hij voor het eerst in de lucht. Het duurde maar kort maar hij stond er wel. Ook op

vakantie naar Sardinië zat de vlieger in de bagage. De Italianen keken hun ogen uit.” Het volgende project is een Parafoil. „Een vlieger zonder stokken die zich vult met lucht. Dat wordt een ongelooflijk werk want het is een hele puzzel om alles te maken. Toch wil ik het proberen want het boeit me enorm.” Ook een Sanjo staat nog op het verlanglijstje van Van der Meer. „Dat wordt dan een hele grote met een tekening erop die door mijn dochter wordt gemaakt. Het is gewoon een uitdaging om ze te maken. De reststukken van de stof gooi ik niet weg. Van al die stukjes is ook weer een mooi exemplaar te maken.” Ondanks zijn voorliefde voor het bouwen van vliegers geniet hij ook erg van het vliegeren op zich. „De combinatie van wind, kleur en lucht is mooi en je maakt de leukste dingen mee. Ik had ooit een Delta mee op vakantie en liet hem in de lucht op een bijna windstille dag. Dan zie je al die andere kampeergasten hun tent induiken om ook hun vlieger te pakken. Dan blijkt dat het niet lukt, een Delta heeft maar weinig wind nodig en dat weten anderen niet.” Tijdens het vliegeren komen altijd wel belangstellenden langs. „Daarmee heb ik geen moeite. Vaak vragen ze advies. Ik heb altijd materiaal bij me. Ik zie mezelf dan staan in de beginjaren. Het wordt trouwens wel steeds moeilijker om een geschikt veld te vinden. De laatste keer kwamen we in Beilen uit. Naast vliegeren heeft Van der Meer zich dit jaar ten doel gesteld een marathon te lopen. Hij is al maanden in training. Dit najaar reist hij met de Globerunners naar Peking. „Ik hoop daar nog een mooie vlieger te kopen. Die Chinezen staan bekend om hun authentieke vliegers. Bamboe en papier met mooie motieven.”

Hans Huiting, Stadskanaal.